

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoCsp/7/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2221200306
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2221200306.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudcov: JUDr. Janka Benkovičová a Mgr. Matúš Staríček, v právnej veci žalobkyne: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, Bratislava, zastúpenej advokátom: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtina 48, Bratislava, proti žalovanému: V. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. Y. XX/XX, B., t. č. Q. Q. XXXX/XX, B., o zaplatenie 3.286,30 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 5Csp/6/2021-85 zo dňa 03.06.2021, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa r u š í a vec sa mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 3.286,30 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 28.06.2018 až do zaplatenia do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, výrokom II. priznal žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 % a výrokom III. vyslovil, že o trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5 a 9, § 54 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka a § 9 ods. 1 až 9 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa (Všeobecná úverová banka a.s.) sa žalobou doručenou súdu dňa 27.01.2021 domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 3.286,30 eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný žalobu s prílohami prevzal dňa 29.04.2021, pričom k žalobe sa nevyjadril. Súd prvej inštancie prejednal vec v neprítomnosti žalobkyne, ktorá mala doručenie riadne vykázané, svoju neúčasť riadne ospravedlnila a žiadala vec prejednať v jej neprítomnosti. Žalovaný predvolanie v úložnej dobe neprevzal, neúčasť na pojednávaní neospravedlnil, súd preto prejednal vec v jeho neprítomnosti.

3. Súd prvej inštancie uviedol, že v prejednávanej veci došlo dňa 16.09.2015 k uzavretiu zmluvného vzťahu, obsahom ktorého bol záväzok veriteľa, v rámci svojej podnikateľskej činnosti, poskytnúť žalovanému finančné prostriedky 5434,28 eur. Žalovaný mal uhradiť celkovo 120 mesačných splátok po 108,31 eur, vždy k 20. dňu toho-ktorého mesiaca počnúc od 20.10.2015. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že predmetná zmluva obsahuje zákonom stanovené náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z.. Súd prvej inštancie poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ C-42/15 zo dňa 09.11.2016 (vo veci Home Credit Slovakia a.s. proti Klára Bíróvová). Súdny dvor v uvedenom rozsudku konštatoval, že článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožnili spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok, že článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú

stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, dokonca tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. I keď právo Európskej únie de iure neustanovuje všeobecnú záväznosť rozhodnutí súdov, všeobecná záväznosť rozhodnutí súdov je daná zásadou zodpovednosti členského štátu za škodu, ktorú spôsobil porušením práva Únie, napríklad aj tým, že vydal súdne rozhodnutie, ktoré bude v zjavnom rozpore s judikatúrou súdneho dvora (rozsudok vo veci Kobler C-224/01). vychádzajúc z uvedeného súd prvej inštancie priznal nárok žalobkyne, i keď splátky úveru neboli rozčlenené na čiastky, ktoré z každej splátky pripadajú na istinu, úroky a iné poplatky, ako to vymedzuje ustanovenie § 9 ods. 1 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z., keď žalovaný mal možnosť si kedykoľvek vypýtať amortizačnú tabuľku od veriteľa v zmysle § 9 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že predmetná zmluva obsahuje zákonom stanovené náležitosti, keď žalovaný výšku uplatnenej pohľadávky nerozporoval. Žalobkyňa poskytla žalovanému pôžičku vo výške 5.434,28 eur, z ktorej sumy uhradil len časť pohľadávky, keď ku dňu zosplatenia úveru výška pohľadávky predstavovala čo do istiny 8.383,50 eur a čo do úroku z úveru 195,48 eur. Žalovaný zaplatil 5.292,68 eur, pričom rozdiel predstavuje sumu 3.286,30 eur. V zmysle § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka vznikol žalobkyňi tiež nárok na zaplatenie úrokov z omeškania stanovených v zmysle § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Vzhľadom na to, že žalobkyňa bola v konaní úspešná, súd jej priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Odvolanie odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, g/, h/ CSP. Uviedol, že žaloba v prejednávanej veci mu nikdy nebola doručená, pričom vyslovil podozrenie, či sa v spise nachádza doručka ohľadom prevzatia žaloby. V prípade, ak sa v spise aj nachádza doručka ohľadom prevzatia žaloby, namietal, že zásielku prevzal on a vyslovil podozrenie, že súdnu zásielku prevzala jemu neznáma osoba. V prípade, ak by zásielku prevzal, vedel by sa vyjadriť ku skutkovým okolnostiam ohľadom poskytnutia pôžičky a možnosti jej vrátenia. Uviedol, že týmto mu bolo odňaté právo konať pred súdom. Má za to, že súd prvej inštancie neskúmal jeho majetkové a sociálne pomery, pričom dlh nie je schopný jednorazovo vrátiť v lehote 3 dní odo dňa jeho právoplatnosti. Momentálne má 3 vyživovacie povinnosti voči maloletým deťom U. B., nar. XX.XX.XXXX, P. W. B., nar. XX.XX.XXXX a P. B., nar. XX.XX.XXXX, ktoré súd zveril do jeho osobnej starostlivosti a o ktoré sa riadne stará. Zároveň má priznaný invalidný dôchodok s poklesom vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 60 %. Napriek tejto skutočnosti sa snaží zarábať ako čašník v zmysle Dohody o pracovnej činnosti s hodinovou mzdou 3,60 eur/hod.. Jeho sociálne a majetkové pomery mu nedovoľujú splniť povinnosti v zmysle prvoinštančného rozsudku. Žalovaný žiadal, aby mu súd dovolil uhradiť dlh v mesačných splátkach, resp. aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 5Csp/6/2021-144 zo dňa 13.09.2021, na základe návrhu v zmysle § 80 CSP na zmenu strany sporu na strane žalobkyne podaného v priebehu odvolacieho konania, pripustil, aby do konania namiesto pôvodnej žalobkyne: Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155 so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154 so sídlom Mýtna 48, Bratislava. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.10.2021.

6. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa v podaní doručenom súdu dňa 05.10.2021. Uviedla, že súd prvej inštancie sa dostatočne vysporiadal s právnou aj skutkovou stránkou veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a rozsudok súdu prvej inštancie je podľa jej názoru vecne správny.

7. Žalobkyňa, resp. jej právna predchodkyňa, podaniami doručenými súdu dňa 10.09.2021 a 05.10.2021 vzala žalobu čiastočne späť a žiadala konanie v príslušných častiach zastaviť vzhľadom na čiastočné úhrady zo strany žalovaného (240 eur dňa 30.11.2020, 80 eur dňa 29.01.2021, 60 eur dňa 23.08.2021, 60 eur dňa 27.09.2021).

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozhodnutiu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou sporu (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané

náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a 380 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Pod odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle konštantnej súdnej judikatúry rozumie taký chybný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Civilný sporový poriadok (predtým Občiansky súdny poriadok) priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov (viď napr. rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 102/04, ako aj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/102/2001 a 5Cdo/93/2000). Táto vada je významná najmä vtedy, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s inými všeobecne záväznými právnymi predpismi, a tým odňal účastníkovi jeho procesné práva. Pre súdne konanie je tiež dôležitá zásada predvídateľnosti rozhodnutí súdu. Predvídateľné je také rozhodnutie, ktorému predchádza predvídateľný postup súdu pri konaní a rozhodovaní. Účastníci by nemali byť zaskočení takým postupom súdu, ktorý nemá oporu v predvídateľnom právnom postupe súdu, ktorý je v súlade s procesným právom a jeho pravidlami (uznesenie NS SR č. k. 5Cdo 189/2010 z 24.05.2011, č. k. 7Cdo 42/2010 zo 17.10.2011).

10. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa označila v žalobe adresu žalovaného „Q. Q. XXXX/XX, B.“. Z lustrácie v Registri obyvateľov vyplýva, že žalovaný má od 25.06.2019 evidovaný trvalý pobyt na adrese „F. Y. XX/XX, B.“. Žalovanému bola žaloba s prílohami, výzva na vyjadrenie sa k žalobe a poučenia doručované na adresu „Q. Q. XXXX/XX, B.“, pričom zásielka nebola nedoručená z dôvodu, že „adresát zásielky je neznámy“. Súd prvej inštancie pristúpil tiež k doručovaniu uvedených písomností postupom v zmysle § 116 ods. 2 CSP, pričom z úradného záznamu spísaného dňa 26.04.2021 (č. I. 65 spisu) vyplýva, že oznámenie o vyvesení na úradnej tabuli súdu bolo zverejnené od 21.04.2021 do 29.04.2021. Následne súd pristúpil k doručovaniu predvolania na pojednávanie nariadené na 03.06.2021, predvolanie žalovanému doručoval na adresu „Q. Q. XXXX/XX, B.“, pričom zásielka nebola nedoručená z dôvodu, že „adresát zásielky je neznámy“. Podľa zápisnice z pojednávania zo dňa 03.06.2021 súd uskutočnil pojednávanie v neprítomnosti žalovaného s tým, že skonštatoval, že „žalovaná v úložnej dobe zásielku neprevzala, súd doručil žalovanej žalobu spolu s prílohami v zmysle § 116 ods. 2 CSP“. Na uvedenom pojednávaní súd vyhlásil rozsudok.

11. Podľa § 106 ods. 1 písm. a/ CSP, ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca.

12. Podľa § 111 ods. 3 CSP, ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručeníu, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

13. Podľa § 116 ods. 1 až 3 CSP, ak sa žalobu nepodarí doručiť žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a/, je súd povinný urobiť všetky úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovaného. Ak sa súdu nepodarí žalobu doručiť na adresu zistenú postupom podľa odseku 1, zverejní súd oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Žaloba sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia za doručeníu, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Ďalšie písomnosti súd žalovanému doručuje na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a/.

14. Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že ak sa nepodarí žalobu doručiť žalovanému na adresu evidovanú v Registri obyvateľov SR, je súd povinný uskutočniť vyšetrovacie úkony na zistenie skutočného pobytu žalovaného. Zákonodarca pritom nestanovil taxatívny výpočet úkonov, ktoré je súd povinný v konaní vykonať. Vymedzil však, že musí ísť o všetky úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovaného.

15. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade sa súd prvej inštancie obmedzil na zistenie pobytu žalovaného v Registri obyvateľov SR. Súd pritom nevyužil ďalšie dostupné možnosti zisťovania pobytu dopytom na obec, na príslušné OO PZ, prípadne dopytom na plnoletých rodinných príslušníkov

žalovaného, ktorí boli identifikovaní v lustrácii z registra obyvateľov. V zmysle § 191 ods. 1 CSP je pritom súd povinný prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Súd prvej inštancie dôsledné šetrenie pobytu žalovaného nevykonával, čím postupoval v rozpore s ust. § 116 ods. 1 CSP. Súd prvej inštancie bez toho, aby po neúspešnom pokuse o doručenie na adresu žalovaného uvedenú v žalobe doručoval písomnosti na adresu trvalého pobytu žalovaného, bez vykonania dôsledného šetrenia jeho pobytu, pristúpil (predčasne) k doručovaniu postupom podľa § 116 ods. 2 CSP a následne v konaní predvolanie na pojednávanie, na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku, doručoval na adresu žalovaného uvedenú v žalobe (hoci nešlo o adresu jeho trvalého pobytu v zmysle § 106 ods. 1 písm. a/), odkiaľ sa zásielky vrátili ako nedoručené z dôvodu, že adresát bol „neznámy“. Z úradného záznamu nachádzajúceho sa v spise navyše vyplýva, že oznámenie o vyvesení na úradnej tabuli súdu bolo zverejnené od 21.04.2021 do 29.04.2021, t. j. bez zachovania lehoty stanovenej § 116 ods. 2 CSP. Neboli preto naplnené podmienky nastúpenia fikcie v zmysle § 116 ods. 2 CSP a žalobu tým nie je možné považovať za doručенú žalovanému, čím došlo k odňatiu mu možnosti konať pred súdom. Až ďalšie písomnosti mohol potom súd doručovať oprávnenému na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a) CSP s následkom fikcie doručenia v zmysle § 111 ods. 3 CSP.

16. V zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

17. V zmysle vyššie citovaného, zákonným dôvodom pre zrušenie rozhodnutia okrem iných je i existencia vady konania, ktorá sa prejavila v takom nesprávnom procesnom postupe, ktorým súd znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v odvolacom konaní. Medzi čiastkové práva, ktoré tvoria obsah práva na spravodlivý proces patrí okrem iných aj právo na prístup k súdu a právo na spravodlivé prejednanie veci. V danom prípade tým, že súd nedodrжал zákonný postup pre zisťovanie skutočnej adresy pobytu žalovaného a zákonný postup pre doručovanie žaloby, došlo k vážnemu porušeniu práva na spravodlivý proces v podobe porušenia práva na prístup k súdu a spravodlivé prejednanie veci za účasti strany. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie uvedeným spôsobom nepostupoval, odňal žalovanému možnosť konať pred súdom, a to vykonávať procesné úkony v rámci dokazovania a realizovať tak svoje právo na súdnu ochranu, garantované článkom 46 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení), ako aj článkom 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (oznámenie FMZV č. 209/1992 Zb.). Takéto závažné pochybenie, keď súd konal bez prítomnosti strany sporu, nemôže účinne napraviť až súd v druhom stupni. Takýto intenzívny zásah do práva na spravodlivý proces, vzhľadom na jeho povahu a intenzitu, nie je možné v odvolacom konaní napraviť.

18. Odvolací súd z uvedeného dôvodu musel napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude opätovne uskutočniť prvoinštančné konanie, predovšetkým žalobu s prílohami, s výzvou na vyjadrenie sa k žalobe, poučenia doručiť žalovanému zákonom predpokladaným postupom, umožniť mu vyjadriť sa k žalobe, navrhnúť alebo predložiť dôkazy, aj zúčastniť sa súdneho pojednávania. Pri vykonávaní dokazovania bude súd prvej inštancie okrem prejednacej zásady a zásady kontradiktórnosti konania, aplikovať i zásadu predvídateľnosti postupu súdu, ako i prihliadať na špecifiká tzv. spotrebiteľských sporov ako sporov s ochranou slabšej strany (§ 290 CSP a nasl.). Až následne súd prvej inštancie vo veci opätovne rozhodne, pričom svoje rozhodnutie i náležite v súlade s § 220 CSP riadne odôvodní. Taktiež bude potrebné rozhodnúť o procesných návrhoch žalobkyne podaných v priebehu odvolacieho konania pri zachovaní postupu v zmysle § 145 a 146 CSP. V novom rozhodnutí rozhodne prvoinštančný súd aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

20. Senát odvolacieho súdu toto uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).